

Inzistiranjem na – legaliziranom! – pozdravu iz znakovlja postrojbe HOS-a branitelji čine nepopravljivu štetu Hrvatskoj, za koju su bili spremni dati svoje živote, dopuštajući packe koje nam neprestano dolijeću iz Beča, Bruxellesa, pa čak i Beograda

U rujnu 2017. godine, velike tenzije u društvu, osobito među udrugama branitelja, izazvalo je uklanjanje ploče s pozdravom “za dom spremni” iz Jasenovca, mjesta pogroma za žrtve ustaškog terora tijekom Drugog svjetskog rata. Ploča je izmještena nedaleko od Novske kao kompromisno rješenje kojim će se na primjeren način obilježiti uspomena na 11 poginulih pripadnika Hrvatskih obrambenih snaga (HOS), a istodobno, ovaj je događaj potaknuo formiranje vladine komisije za suočavanje s prošlošću koja je zauzvrat dopustilo iznimno korištenje nesporno protuustavnog pozdrava u komemorativne svrhe.

Bila su teška vremena za HOS-ovce. Prije svega, za obitelji poginulih koji su preko noći ponovno traumatizirani, ali i za čelnike udruga HOS-a poput Ivana Friščića i Borislava Barišića koji su se, nakon pristanka na kompromis, našli na vjetrometini kritika unutar dijela braniteljske zajednice, optuženi za izdaju i prodaju HDZ-u. Verbalne udarce trpio je i, dotad neprikosnoveni, zapovjednik vukovarskog HOS-a Zvonimir Ćurković, koji je prvi putem Večernjeg lista odaslao poruku da se s ploče u Jasenovcu ukloni natpis “Za dom spremni” kao gesta poštovanja prema nevinim žrtvama logora. No, vrijeme je učinilo svoje, HOS-ovu ploču gotovo tri godine nitko nije spomenuo, a duhovi ustaša i partizana polako su odmarširali u povijest, gdje i pripadaju, sve dok im novi život nije udahnula jedna jedina izjava pristigla s državnog vrha, iz usta predsjednika Zorana Milanovića. Na promptnu reakciju braniteljskih udruga nije trebalo dugo čekati pa se upravo događa potpuno šizofrena situacija. Već danima u medijskom prostoru čuju se njihove izjave kako ne dopuštaju da ih se poistovjećuje s propalim režimom Nezavisne Države Hrvatske (NDH), a to čine u majicama s HOS-ovim grbom, čiji je sastavni dio i ustaški pozdrav “Za dom spremni” (ZDS).

Uporno ponavljaju da se nisu borili za ustašku, nego demokratsku Hrvatsku, ali šute o postrojavanju crnokošuljaša u Splitu ili Zagrebu i okreću glave na “mangupe iz vlastitih redova”. Ignoriraju povjesničare, premda su se čak i oni “desni” poput Zlatka Hasanbegovića ili Ante Nazora složili da je riječ o ustašluku iz vremena notornog Ante Pavelića i NDH. Zašto to branitelji čine? Zato što mogu. A mogu zato što je legalno.

Pitate li branitelje ovih dana bi li u majici s HOS-ovim grbom otišli na Bleiburg, odgovor je u pravilu negativan. Ne bi, jer poštuju zakone, i tuđe i svoje države. A ova je država, konkretno Račanova vlada, legalizirala HOS-ove insignije, skupa sa spornim pozdravom, s kojim su se sve kasnije vlade propustile obračunati. Pa i educirati, pojasniti im da ZDS nije stari hrvatski pozdrav, kako su ih zlonamjerno poučavali čak i iz vrha vlasti, već ustaški, te da se koristio jedino i isključivo u NDH. Pojasniti im da inzistiranjem na – legaliziranom! – pozdravu iz znakovlja postrojbe čine nepopravljivu štetu Hrvatskoj, za koju su bili spremni dati svoje živote, dopuštajući packe koje nam neprestano dolijeću iz Beča, Bruxellesa, pa čak i Beograda, omogućujući notornom Aleksandru Vučiću da Hrvatskoj dijeli moralne lekcije. Aktualni politički vrh usred predizborne kampanje u takvo minsko polje sada zasigurno neće ulaziti. Zabrana ZDS potencijalno može stvoriti snažni pokret otpora, a koliko im je važan zajednički jezik s braniteljima ne treba posebno ni napominjati. SDP-ova vlada, skupa s bivšim premijerom i trenutačno najglasnijim protivnikom ustaškog znakovlja, svoju je priliku za taj civilizacijski korak propustila. Kada već neće politika, a zašto se branitelji sami ne bi obračunali sa spornim pozdravom i na taj način svakoj politici zauvijek začepili usta?

(Večernji.hr)